

เลาะกลอง

ดำเนินสะดวก

ช่วงหลายสัปดาห์ที่ผ่านมา กระทรวงคมนาคมจุดประกายเรื่องการปฏิรูปการรถไฟ ซึ่งได้รับความสนใจไม่น้อยไปกว่า

การประชุมรัฐสภาที่ดุเดือดเผ็ดมัน เลยแอบคิดอยากจะลองนั่งรถไฟไทยท่องเที่ยวแบบชิล...ชิลดูบ้าง หลังจากร้างราการเดินทางด้วยรถไฟไปนานกว่า 3 ปี

และมาสรุปเป้าหมายที่ทริปบ้านแพ้ว จ.สมุทรสาคร ไม่ใกล้ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ แต่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายรูปแบบ บ้านแพ้ว ได้ชื่อว่า แดนดินกลั่นคอกลัม คงอุ้งหนวนน้ำตาลบริสุทธิ สุดสวยด้วยกล้วยไม้ หลากหลายไม่ผล

นานาพันธุ์ ดูจะดึงดูดใจคนมีเวลาน้อยนิด แต่ต้องการความสงบอย่างเต็มที่

ที่สำคัญ ถูกอกถูกใจคนชอบกินอย่างเราเหลือเกิน

ทริปเล็กๆ ครั้งนี้ ตั้งเป้าที่จะหลักหนีความจำเจของการเที่ยวตลาดเดิมๆ จึงเริ่มออกสตาร์ทด้วยรถไฟฟรีจากสถานีวงเวียนใหญ่มุ่งสู่ปลายทางมหาชัยทันที

เมื่อถึงที่หมาย ก็กระโดดไปใช้บริการรถสองแถวคันใหญ่ ไปลงหน้าวัดหลักสี่ราษฎร์สโมสร วัดตั้งของชาวบ้านแพ้ว

เริ่มจากสักการะ หลวงพ่อโต วัดหลักสี่ ซึ่งเป็นพระพุทธรูปโบราณสมัยอุทองเนื้อหินทรายแดงฉาบปูน ปางมารวิชัย ที่มีประวัติยาวนานมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2470

ที่เล่าสืบกันมาว่า หลวงพ่อแพ่ง เจ้าอาวาส

แม่แต่โต๊ะที่ใช้นั่งทานข้าว ยังเดิมเดิมสิลันเล็กๆ ด้วยการยกเรือมาแทนโต๊ะ หรือแม้แต่กระถอมที่ว่าการสุราอำเภอบ้านแพ้ว ที่เรียกว่ารวบรวมของแปลกๆ มาไว้ในซุ้มนี้เต็มอ้อม ก่อนจะไปป้อนนมแพะที่

วัดดอนมโนราห์ ขุนพิทักษ์ อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี ซึ่งเป็นศิษย์เอกหลวงพ่อดัง วัดบางกะพ้อม เกจิชื่อดังในสมัยนั้น ได้เดินทางไปพบที่วัดร้างแห่งหนึ่งบริเวณริมแม่น้ำแม่กลอง

อ.บางคนก็ จ.สมุทรสงคราม เมื่อตรวจด้วยทางในแล้วพบว่ามีความศักดิ์สิทธิ์มาก จึงทำพิธีอัญเชิญมาประดิษฐานยังวัดดอนมโนราห์

ต่อมา เมื่อหลวงพ่อดังได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดหลักสี่ฯ จึงได้อัญเชิญพระพุทธรูปโบราณดังกล่าวมาประดิษฐานในวิหารหลังคามุงจากหน้าวัดหลักสี่ฯบริเวณริมคลองดำเนินสะดวก

เพราะวัดหลักสี่ฯติดอยู่กับริมคลองดำเนินสะดวก จึงสามารถนั่งเรือต่อไปยังแหลมขึ้น ตลาดริมคลองดำเนินบ้านแพ้ว ที่คนแถวนั้นเล่าว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวใหม่ย่านนี้ คณะของเราจึงไม่รอช้าขออนั่งเรือ(ฟรี)ตามติดทริบไป และได้พบข้อดีของการนั่งเรือเที่ยวครั้งนี้ เพราะตลอดสองฝั่งคลอง ชาวบ้านยังคงรักษาวิถีชีวิตริมคลองไว้เป็นอย่างดี

ได้เห็นเรือเก็บของเก่าขาย หรือแม่แต่หุ่นไล่กา ที่ตั้งอยู่ในบ้านริมน้ำหลายหลัง นี่ยังไม่รวมกับภาพเด็กๆ ที่พากันช่วยคนเฒ่าคนแก่ในบ้านเข็นมะพร้าวที่ตัดได้ในสวน ลัดเลาะไปตามทางเดินริมคลองเล็กๆ

ใช้เวลาไม่นาน เรือก็เข้าเทียบท่าเรือแหลมขึ้น แวบแรกที่เห็นคือ หลายมุมของพื้นที่ตรงนี้ เหมือนจัดไว้เอาใจนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบการเก็บภาพเป็นที่ระลึก เพราะมีทั้งของเก่าของใหม่

ฟาร์มเล็กๆ หลังตลาด ปิดท้ายด้วยการซื้อของฝากเล็กๆ น้อยๆ แบบคนริมคลอง

มาเที่ยวคลองดำเนินสะดวกทั้งที อดสงสัยไม่ได้ว่าจะมีทั้งหอยเหมือนตลาดน้ำอัมพวาบ้างหรือไม่ และได้คำตอบจากพี่คนขับเรือว่า ส่วนมากทั้งหอยที่นี่จะบินกระจายตามสวน ไม่เกาะกลุ่มเหมือนอัมพวา เพราะเป็นทั้งหอยน้ำจืด และอัมพวาเป็นทั้งหอยน้ำเค็ม แต่จะเห็นมากช่วงกลางคืน

เลยตั้งใจว่า มาเที่ยวคราวหน้าต้องหาโอกาสส่องเรือยามค่ำคืนบ้าง

ทริปนี้อ้อมท้อง อิ่มใจ และอ้อมบุญเต็มคราบเหมือนได้เติมพลังและพร้อมกลับไปเผชิญชีวิตในโลกแห่งความเป็นจริงต่อไป

ชนินทร์พร อภิชนไชยนันท์